

ԽԱՐԻՃԻՆԵ

ԵՐԱՆԱՆԻՍՏՈՒՄՆԱՍ ԱՆՎԱԼ

Աթիւնտան վարիտ օրան խապերէն-
րէ նազարէն, Թրիգուրի գապինէսի, գա-
թիւն հերթէնքէնք ճիւղտէն իշէ միւսպա-

Սալը կիւննաւուն իթիւպարէն, րէյի-
սի վիւքէյա մէճիւսի մէպուսանս հէնի
պիւտմէնի վէ մալիսէնէ անիւտ պաղը

Տիկէր թարափտան, պաղը վերկիւր-
ճէ թաատիւթ իծրոտ օլունաճազ տըր:
Մէմիքէթի իտիւպ իտիւնէ գէիւսիքէ

Էմլաք վերկիսի տալիս պիւսուրէթի
միւնասէպէ վէ միւտէպպիւրանէտէ թաա-
տիլ իտիւքէնք օլուր իսէ, պուստան

րասը խուսուսուսուտ ֆէվզէլտէ զէ-
քեալէթ վէ իշթիւսթա միւսճիւսաճ տըր:
«Թալմա»ն մուկպիւրի օլուպ, Եունա-

Եունանիւթանըն 600 միւսն ֆրանգ-
«գոնօթիւտէ» տուեունաթը օլուպ, ալ-
թուն օլարապ 32 միւսն ֆրանգ ֆայիզ

Իշպու մէպալ պիւթթալի զալըի քեա-
ֆի օլմաղլա, Սըր Եւքէնգի Ուօլլէյի եա-
գիւսաթիւթիւնէ էգ օնօթիւսէ րիւսէթ իթ-

Իթալիս տալիս պու ճիւքէթի միւ-
թէգարուր օլուպ, հաթթա մէսէյէ
րարալմէթթա տալիս արգ իտիւքիտիւր

Իթալիս տալիս պու ճիւքէթի միւ-
թէգարուր օլուպ, հաթթա մէսէյէ
րարալմէթթա տալիս արգ իտիւքիտիւր

տէ աղչէ րիւսպարնըն մուսթաղամ պիւր
հալէ իթիւքաղը կէօրիւլմէքտէ տիւր Ողչէ
ֆարգընըն իղալէսի, հիւքիւմէթէ սէնէ-

Մէճիւսի վիւքէյա րէյիսիւնիս իշպու-
մէսալի վէ իգտամաթընտա քէնտիսիւնէ
մուսթէնէթ իտէճէք օլուն րէֆիզիլէրի

Հէյիքէթի վիւքէյալի լաճըպանըն տիւ-
կէր պիւր իւնսիւրիւ գուվէթի տալիս,
խարիճի րօլիթիւսալ տըր քի, պու տա-

«Քեալմէթի տէվէթիլէրէ միւնա-
սէպալթը մուսթէնէ վէ տօթմանէնիւն
պաղալ» պու րօլիթիւս իտիւ միւտ-
տէթտէն պէրու, Եունան գրալը հաշ-

«Տիկէր միւթէնէֆիզ րիւսալը սի-
եաթիւս, իթալիսնըն վաղիթիւս մէճ-
մուրէսի, թէտրիճէն էփօթաաա հիւքիւր-
եթթ մուսթէնէթիւնի թէթրալ իթթիւսպէ

լունմալընտա իտուկիւնի հիւսս իւլէնէ-

Չաթէն Մ. Թրիգուրի էվէլլէրտէ
տալիս, մէվղըի իգթիւտաթէ կէչտիքէն,
ճիւղտի պիւր րօլիթիւս իթթիւսալ իէ
տաթիւս իտեալի վէ վէճիւր նապարի-

ՅԻՄԱՆՍՈՐՎ ՎԵ ԲԱՆԻՍԱՆ ՀԵՅԵԹԻ

Ի Թ Թ Ի Հ Ա Տ Ի Ե Ս Ի

Բարիստէ արիւրէն Շանգ-Էլիքէ Լօ-
գանթարընտան պիւրիւտէ, Յրանալը
վէ իթալիսն հէյիքէթի իթթիւստիւնէ
գօթթիւս թարափընտան քէչիտէ օլու-

«Տիկէր միւթէնէֆիզ րիւսալը սի-
եաթիւս, իթալիսնըն վաղիթիւս մէճ-
մուրէսի, թէտրիճէն էփօթաաա հիւքիւր-
եթթ մուսթէնէթիւնի թէթրալ իթթիւսպէ

«Տիկէր միւթէնէֆիզ րիւսալը սի-
եաթիւս, իթալիսնըն վաղիթիւս մէճ-
մուրէսի, թէտրիճէն էփօթաաա հիւքիւր-
եթթ մուսթէնէթիւնի թէթրալ իթթիւսպէ

(27)

ԿԵՆԱՑ ԻԱՂԵՐ

Հէյիքէթի — Յ. Մ. ՀԱՅԵԱՆ

Հիւանդանոցն կը գրէր ինձ որ մեռնելու մօտ է և
թէ վերջին վայրկիսին զիս տեսնել կ'ուզէ: Անմիջապէս
հիւանդանոց դացի: Ե՛մ Աստուած իմ երբէք այս տեսա-

Հերթընդ անճանաչելի եղած էր: անկողնոյն մէջ
կ'ախքի մը նման պառկած էր: Նիւհարութենէ աչքերն
կարծես թէ մեծցած էին, շնչառութիւնը գրեթէ խռկա-

Մարդ եղիր գտաւիս ըսաւ հայր Օսկան ամեն դժ-
բաղտութիւն մարդոց համար է:

Այո, բայց միշտ նոյն իսկ մարդիկ են այդ դժ-
բաղտութեանց պատճառը, ո՞հ Նիկոլ անիծեալ, երիցս
անիծեալ ըլլաս: մօտեցայ անկողնոյն քով, Հերթընդ զիս
տեսնելուն Հանգի անկողնոյն մէջ նստիլ բայց չը կրցաւ

Թշուառուհին չէր գիտեր թէ մայրերնիս իւր պատ-
ճառաւ նալըն մեռած էր: չուզեցի գոյն իմացունել որ
վերջին վայրկիսին վիշտ մը ևս չը պատճառեմ իրեն:

Թեւ իոնելով զիս անկողնոյն վրայ քաշեց:

Հոտա քովս նստէ և վերջին խօստովանութիւնս

մտիկ ըրէ: տարի մը առաջ կը յիշես եղբայր իմ, մօրս
տօնախմբութեան գիշերն պարոն Նիկոլ մեզ հիւր եկած
էր և նոյն գիշերը սեղանին վրայ չափէն աւելի զինի

Կը յիշէի: Հերթընդայ այս ըսածը իրաւ էր, քոյրս
երկու ձեռներս բռնելով շարունակեց:

Առաւօտուն երբ արթնցայ, Նիկոլ անկողնոյս մէջ էր:

Նիկոլ գոչեցի, անցելոյն յիշատակը բոլորովին

մտքիս մէջ պատկերանալով:

Այո եղբայր իմ, ինչպէս եղած էր որ բան մը չէի
իմացեր: անմիջապէս դուրս ելնելն հրամայեցի: զգուշի
համարձակութեամբ պատասխանեց թէ, այնուհետեւ ես

Խնդն սկսաւ արտասուել, ևս ալ կարտասուէի:

Հինգ ամիս վերջը, շարունակեց, զգացի թէ մայր
եմ, երբ Նիկոլի իմացուցի, ըսաւ թէ մօտ օրէն մօրմէս
զիս կնոթեան պիտի խնդրէ: երկու ամիս ևս անցաւ: օր
մը շին մը խիտ դառնահամ կապտագոյն ջուր բերելով,

Մէկէն ի մէկ ստակիլ գաղափար մը եկաւ միտքս:

Երախան թաղելու Նիկոլ գիտէր, հարցուցի:

Ամեն բան գիտեր պատասխանեց խնդն անկապած,

ամեն անգամ որ կը պաղատէի իրեն որ ինձ խնայէ և զիս
չը լքանէ, կերէնուր որ քիչ ժամանակէն պիտի ամուս-
նանայինք: ախտս որ այս գաղտնիքը չեմ գիտեր ուսկից

Եթէ դու չես գիտեր, ևս գիտեմ այդ գաղտնիքը

գոչեցի: քոյրս նուագուն աչքերը ինձ դնրցուց: այո
կրկնեցի, այս ամենուն հեղինակը Նիկոլն է, կերէնու
յանուն վախճանեալ մօրերունս որ վրէժի պիտի լուծեմ:
վախճանեալ կ'ովմաց, վախճանեալ ընիր: Այո զոյր իմ

Անմիջապէս մտածեցի վրէժ լուծել Նիկոլէն: հիւան-

Մէկէն ի մէկ խոցին դուռը բացուելով երկու ոս-

Ահաւասիկ աղէկ լարուած ծուղակ մը գոչեց Գա-

Բայց պէտք էի որ ամեն բան յերեւան հանել ըսաւ

Հայր Օսկան վերջին աստիճան սրտմտած:

Գթաղաղաբար զայրոյթս չկրնալով զսպել, ոստի-

կանաց դէմ կուռելով կը գոչէի, պիտի սպաննեմ այն վատ
Նիկոլը: նոյն օրը գնած գաղաղի ալ յանցաւորութեանս
իւր ապացոյց ծառայեց, ուստի նոյն գիշերը ուղղակի զիս

Տարի մը շարունակ բանտը մնալէս վերջը, օր մը Գա-

զիւր դեպքան Տիւ Պէյն կոմսը բանտն այցելեց և արգա-

հատելով, ինձ նկատմամբ հարցուց թէ ի՞նչ յանցանքով

բանտարկուած էի:

(ԾԵՐԱՆՆԵՐ)

